

Giới thiệu Vô Diện Công Chúa

Đọc truyện Vô Diện Công Chúa của tác giả Hisashi Yoshiko nói về truyện ngôn tình sủng lấy hình ảnh một tiểu thư dòng dõi hoàng tộc xinh đẹp, sắc đẹp của nàng được ví như "hũ thần mặt trăng".

Kết quả, truyện hot xảy ra trong lần đầu dự dạ hội hoàng gia đã khiến nàng nghĩ rằng mình là "hỗ hủ thẹn của toàn gia tộc", và quyết định sống như một "công chúa không mặt" - "Vô Diện công chúa".

Điều gì sẽ xảy đến với nàng, nàng sẽ gặp gỡ những ai và suy nghĩ của nàng liệu có bị thay đổi hay không?

Mời các bạn đón đọc "Vô Diện Công Chúa" - một tác phẩm đứng trong top đầu của bảng xếp hạng một trang tiểu thuyết huyền huyền mạng phổ biến nhất của Nhật Bản qua dịch giả @queenSS

Bạn đang đọc truyện *Vô Diện Công Chúa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Đêm Định Mệnh, Nơi Câu Chuyện Bắt Đầu

Dịch: queenSS

Biên: Vivian Nhinhi

Tôi đã đợi ngày hôm nay rất lâu rồi, ngày mà trái tim tôi loạn nhịp với sự chờ mong.

Bộ váy được may ưa thích của tôi tỏa ngát mùi hoa oải hương. Với màu sắc giống với màu mắt của tôi mà làm tôi có cảm giác nó được làm ra để cho tôi mặc. Được thiết kế đằng trước hơi ngắn, đằng sau có gắn một dải ruy băng lớn mà mỗi lần tôi chuyển động là nó như đang nhảy múa. Một thiết kế rất phù hợp với lứa tuổi mười bốn.

Nhìn bản thân đứng xoay vòng hay nhảy múa được phản chiếu trong gương cũng làm tôi cảm thấy một chút ngượng ngùng.

Ở đất nước này, con gái trước khi đến tuổi 15 thì không được phép gặp mặt nam nhân ngoài người trong gia tộc. Khi đi ra ngoài hay họp mặt gia đình thì luôn phải tuân theo lễ nghi - phải đeo mạng che mặt.

Một cái mạng che mặt được làm từ một loại chất liệu kì lạ, khiến cho người mạng nhìn ra ngoài rất rõ, trong khi từ bên ngoài lại nhìn không thấy gì cả.

Hành vi tự ý lấy cái mạng ra cũng phải chịu hình phạt nghiêm khắc tương đương với giết người. Tức là tội tử hình.

Tuy nhiên, trong trường hợp được phụ thân cho phép thì có thể cho đối phương thấy mặt mặt.

Trong buổi dạ hội tối nay, nếu được giới thiệu đến đệ nhị hoàng tử - Tlight sama - thì hạnh phúc biết nhường nào. Mang trong mình một tia hy vọng nhỏ nhoi, tôi cùng phụ thân đại nhân ngồi trong xe ngựa hướng đến buổi dạ hội được tổ chức bởi đệ nhị hoàng tử.

"Đừng có lo lắng như thế. Hôm nay chỉ cần trải nghiệm một chút về lần đầu tham dự dạ tiệc thế là đủ rồi."

Trái với tôi, phụ thân đại nhân mang một bộ mặt u ám. Nhưng vào lúc đó tôi lại không quá để tâm.

Dạ hội được tổ chức ở hội trường đặt tại cung điện Londest. Không lớn, nhưng là tòa kiến trúc của hoàng tộc chính thống.

Buổi dạ hội tối nay, nghe người ta rỉ tai nhau là để kỉ niệm sinh nhật lần thứ 18 của đệ nhị hoàng tử. Người ta cũng nói khách khứa được mời đến cũng là do hoàng tử tự tay lựa chọn, nên chỉ cần nghĩ đến chính mình là người được chọn thì trái tim tôi cũng đã đập loạn xạ lên rồi.

Tôi được phụ thân đại nhân đưa đến chào hỏi chủ nhân của bữa tiệc. Chính là chỗ của hoàng tử đệ nhị hạ.

Người được vạn nhân kính ngưỡng, đệ nhị hoàng tử của vương quốc Rostria - Tlight du Rostria.

Tóc vàng óng mềm mại và đôi mắt xanh trong như ngọc lục bảo cũng là đặc trưng của hoàng tộc. Cặp lông mày xé cang tôn thêm khuôn mặt đó, là hình tượng của một mỹ nam tử. Một tồn tại mà bất cứ cô gái mới lớn nào cũng đem lòng ái mộ.

Nếu được giới thiệu ở đây, chẳng phải là đã dẫn trước mọi người một bước để có thể trở thành ứng viên cho vị trí hôn thê hay sao? Vừa nghĩ đến đó, ... tôi cảm thấy xấu hổ đến mức nhìn qua cái mạng che mặt cũng thấy được sự đỏ mặt của tôi.

“Aa, Gudenberg cung tể(*) đại nhân. Chào mừng ngài đã đến, hãy lại đây.”

(*): tương đương tể tướng ở phương Đông xưa.

“Đó là vinh hạnh của tôi, cảm ơn ngài vì cũng mời tiểu nữ Liessiana nhà tôi.”

“Quý cô đây là cô con gái ngài tự hào như nữ thần mặt trăng chẳng?”

“Tôi đã từng nói như vậy à?”

“Kyle đã rất tự hào về điều đó.”

“Hahaha, đấy là biểu hiện của một huynh trưởng thương yêu muội muội đó thôi, xin điện hạ hãy tha thứ cho nó!”

“Liệu ngài có thể giới thiệu tiểu thư đây cho tôi được không?”

“Phải giới thiệu khuyến nữ cũng là nỗi xấu hổ của nhà Gudenberg tôi. Xin điện hạ hãy miễn cho tôi hôm nay. ”

Ồ? Phụ thân vừa nói cái gì?

“Huh? Vậy tại sao lại dẫn đến đây?”

“Vi tôi đã nhận được lời mời. Bây giờ mới chỉ là đầu bữa tiệc thôi mà. Vậy tôi xin phép.”

Sau khi nói như vậy, phụ thân đại nhân nhanh chân rào bước rời khỏi chỗ của hoàng tử điện hạ vẫn đang ngỡ ngàng, rồi dẫn tôi đến góc phòng.

“Phù, hôm nay thế là xong phần lễ nghi rồi, ta về thôi nhỉ?”

Phụ thân đại nhân ném cho tôi một cái thờ dài thật sâu mà chứa một ẩn ý nào đó.

Mặc dù nói vậy nhưng chỉ trong khoảng 10 phút, tôi đã bị lôi ra khỏi hội trường lộng lẫy này.

Vừa đến nơi, tôi đứng ngắm hình bóng mình phản chiếu trước gương.

Mái tóc màu trắng trông như một bà lão.

Đôi mắt màu tím nhạt chắc chắn làm người nhìn cảm nhận được điềm gở.

Làn da trắng nhợt nhạt, trong suốt làm người ta liên tưởng đến bóng ma?

Nếu giới thiệu đứa con gái như vậy đến hoàng tử điện hạ sẽ chỉ làm xấu mặt phụ thân đại nhân không phải sao?

Nhà Gudenberg là gia tộc kế thừa huyết thống của vương tộc. Đúng như mái tóc vàng óng và cặp mắt xanh như ngọc lục bảo giống phụ thân, tỷ tỷ và huynh trưởng vậy.

Trước nay tôi vẫn không bận tâm đến điều này, bởi mọi người đều khen rằng như thế rất “dễ thương”. Thế nhưng đến bây giờ tôi mới hiểu, đó vốn không phải những lời thật lòng.

Tôi là nỗi xấu hổ của gia tộc này. Nếu vậy thì hãy sống ẩn dật, lặng lẽ ở đây thôi.

Đằng sau cái mạng che mặt ấy...

Bạn đang đọc truyện *Vô Diện Công Chúa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Vô Diện Công Chúa

Dịch: queenSS

Biên: Vivian Ninhhi

“Phụ thân đại nhân, từ giờ con sẽ không đến dạ tiệc nữa đâu.”

Trong bữa ăn sáng hôm sau, tự nhiên con gái tôi nói vậy. Mà chắc là nó bị tổn thương bởi việc hôm qua rồi. Chắc chắn con gái tôi bận tâm đến việc hôm qua tôi không giới thiệu nó đến hoàng tử điện hạ.

Đây là tấm lòng của cha mẹ đó thôi. Làm sao có thể giới thiệu đứa con gái yêu quý có thể nói là nữ thần mặt trăng của mình cho một kẻ đào hoa, vô dụng như vậy được? Dù thế nào thì Kyle cũng quá ba hoa, khinh suất rồi. Nếu nó không nói ra những lời như thế thì có lẽ đã chẳng bị mời đến buổi dạ hội đó. Tại sao thanh niên lại thích tự mãn với nhiều thứ nhỉ? Chẳng phải đã đến lúc chú ý đến hành động và lời nói rồi sao, trước khi định làm gì thì chắc chắn phải suy nghĩ rồi mới hành động. Chắc chắn là trước đây đã nuông chiều nó quá rồi. Hôm nay nếu gặp nó thì ta phải tóm nó lại và nhắc nhở một chút mới được.

Có lẽ những suy nghĩ khó chịu đó đã hiện trên mặt rồi chẳng. Con gái tôi càng lúc càng rụt rè và khép mình lại mất rồi.

“Cảm xúc của con, phụ thân đã hiểu. Cho đến khi con còn chưa trưởng thành, con không cần phải có tham gia nữa đâu.”

“...Vâng ạ.”

Ở đất nước này thì từ 15 tuổi sẽ được coi là nửa trưởng thành, đến 19 tuổi sẽ được đối xử như người trưởng thành. Hôn nhân chỉ có thể thực hiện khi cả hai đều là người trưởng thành, nếu một người nào đó chưa đủ tuổi thì phải đợi cho đến thời điểm trưởng thành. Vì vậy, khoảng thời gian từ 15 tuổi đến 19 tuổi chính là thời gian thể nguyện và đính ước, điều này đã thành thông lệ. Nếu để muộn hơn nữa thì cả nam và nữ đều rất khó gả đi. Vì vậy mà nếu không có sự tình khó nói thì tất cả phụ mẫu đều muốn mai mối con cái thông qua các buổi gặp mặt.

Nói cách khác, đứa con gái 14 tuổi ...sánh ngang với nữ thần mặt trăng của tôi không cần phải gặp mặt đàn ông ở những nơi như dạ tiệc sớm đến vậy.

Dù có đợi đến sau khi đón tuổi nửa trưởng thành, con gái tôi chắc chắn cũng có vô số người ái mộ. Đến lúc đó thì cứ cẩn thận suy nghĩ là được. Đến lúc ấy chắc chắn tên rác rưởi kia cũng đã đính ước xong rồi.

Một tháng sau buổi dạ hội đó. Tên rác rưởi đó lại phun ra một yêu cầu vô lý nữa.

Hắn nói dù thế nào cũng phải giới thiệu Liesse cho hắn. Lại còn chiều hôm nay sẽ cất công đến đây nữa. Sự thực là tôi cho dù có là cung tể đi chăng nữa, tôi cũng khó có thể từ chối một khi hoàng tử điện hạ đã có lời như vậy.

Tôi vừa dùng bữa trưa vừa nói với Liesse.

“Liesse, chiều hôm nay đã có dự định gì chưa.”

“Dạ, con vẫn chưa có dự định gì đặc biệt ạ.”

“Nếu vậy thì có thằng rác... Ah không, đệ nhị hoàng tử Thight điện hạ nói là nhất định muốn gặp con nên chiều nay ngài sẽ đến đây đó. Vì vậy nên chiều nay phụ thân sẽ ở trong phòng sách.”

“Điều này sao có thể ạ, gấp gáp như vậy...”

“Chuyện này đã được quyết rồi con!”

“Con sẽ... bỏ mạng che mặt ra ạ?”

“Cái đấy thì con tự cân nhắc rồi quyết định cũng được, nửa năm sau con cũng đã đến tuổi nửa trưởng thành rồi!”

Tại sao, lại có thể buồn đến như vậy nhỉ.

Sau đó Liesse không ăn thêm một chút gì. Mắt thì bối rối, không yên, còn hoảng sợ nữa. Không lẽ nó đang vui sướng và bối rối đang nghĩ không biết mình nên mặc bộ váy nào hay sao, mà... hình như không phải vậy thì phải? Cuối cùng là gì? Hay là đang lo đến địa vị của tôi? Mà, có vẻ Liesse không thích hoàng tử điện hạ... Thật không hổ là con gái của tôi, nó cũng biết hắn là kẻ vô dụng phải không?

“Tôi sẽ không trao em gái cho người như cậu,”

“Ha! Là cái đứa mui tẹt xấu đến mức không dám lộ mặt chứ gì?”

“Mày! Không được thất lễ với nữ thần mặt trăng. Tao sẽ cho mày một trận. Mày đi quá xa rồi đấy!”

“Dùng từ ‘mày’ với hoàng tử, chịu chết đi.” Dứt lời, hoàng tử điện hạ lập tức chém ngang một kiếm.

“Cậu có nghĩ cậu có thể giành chiến thắng à.”

“Hừ hừ...”

Nếu mà bị trêu chọc trong lúc luyện kiếm thì luôn như vậy. Một kẻ nóng tính.

Kylestro An Gudelberg - tên thường gọi là Kyle.

Hắn ta là thằng bạn nổi khổ mà chỉ có hắn mới dám gọi ta - một hoàng tử - một cách ngang hàng. Bây giờ hắn đang là vệ binh bảo vệ hoàng tộc mà còn là đệ nhất kỵ sĩ đoàn. Mặc dù cùng tuổi với tôi nhưng đã là kiếm sư. Hắn ta có cô em gái sắp đến tuổi nửa trưởng thành. Theo lời đồn thì đó là một đại mỹ nhân với sắc đẹp độc nhất vô nhị. Tất nhiên – thân là nam nhân như ta chưa được gặp mặt lần nào cả. Vì thế nên tôi mới phải moi thông tin từ chỗ huynh trưởng của nàng. Và rồi thì thông tin tôi nhận được là “nữ thần mặt trăng”. Có vẻ ở trong nhà cô ấy luôn được gọi như vậy. Điều này kích thích sự hứng thú của tôi một cách mạnh mẽ. Vì muốn được giới thiệu nên tôi đã tổ chức một buổi dạ tiệc nhỏ vào ngày sinh nhật thứ 18 của tôi.

Liessiana Di Gudelberg - tên thường gọi Liesse hay cách gọi khác là nữ thần mặt trăng.

Và vào ngày dạ hội. Giữa đám đông những nữ nhân có cũng được mà không có chẳng sao kia, tôi hồi hộp chờ đón sự xuất hiện của Liesse. Cuối cùng, nàng công chúa mặc một bộ váy màu tím nhạt bông bèo một cách thanh lịch được hộ tống bởi cha nàng là ngài Gudelberg đã xuất hiện.

Đã bao lâu rồi tim tôi mới xao xuyến đến như thế này nhỉ. Tim tôi nảy mạnh với sự mong chờ.

Vậy mà...

“Điện hạ lại đùa rồi. Phải giới thiệu khuyến nữ cũng là nỗi xấu hổ của nhà Gudelberg tôi. Xin điện hạ hãy miễn cho tôi hôm nay.”

Haizz... Lúc tôi hỏi tại sao lại đến thì lại nói là vì được gọi đến... Sau đó thì chưa đến 10 phút, hai người đã biến mất trong màn đêm... Đừng có đùa với tôi! Hắn nghĩ là tôi chuẩn bị bữa dạ hội này vì ai chứ. Sau đó, tôi nhờ đến sự trợ giúp của phụ hoàng, để chuẩn bị chén ép nhà Gudelberg.

Dù là lời của tôi nói nhưng vẫn có thể trốn tránh bằng câu “Điện hạ đừng đùa nữa”, vì hiểu điều đó nên tôi sẽ sử dụng sức mạnh của phụ hoàng.

Cuối cùng thì hôm nay, tôi có thể diện kiến dung nhan của nàng công chúa.

Chắc chắn là đại huynh và phụ thân của cô ấy không muốn cho tôi gặp mặt nhưng cô ấy chắc chắn không nghĩ như vậy. Dù sao thì tôi cũng là đệ nhị hoàng tử của vương quốc này cơ mà.

“Tiểu nữ thật sự xin lỗi nhưng tiểu nữ không sở hữu một khuôn mặt xứng đáng để diện kiến hoàng tử điện hạ. Làm ơn hãy cho phép tiểu nữ ăn mặc như thế này.”

Há? Đừng có đùa với tôi! Cô có biết tôi đã làm những gì chỉ vì cô hay không hả. Thôi đủ rồi. Tôi thì thắm vào tai cô ấy.

“Nếu vậy thì cả đời hãy sống như vậy đi. Vô diện công chúa.”

Sau khi để lại câu nói như vậy, tôi rời khỏi dinh thự này. Ngao mạn từ trong khung xương cơ đấy! Không phải ngoại hình chẳng có gì sao.

Bạn đang đọc truyện *Vô Diện Công Chúa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Nỗi Lòng Của Phụ Mẫu

Vô diện công chúa

Tôi rất muốn cười nhưng mà nếu cười ở đây thì sẽ thành đánh nhau đổ máu với hoàng tử điện hạ mất. Dù là em gái tôi, nhưng cũng phải nói là nó đã làm rất tốt nha. Quả nhiên là nó không thích mẫu đàn ông lăng nhăng như này. Thật tốt quá, làm tôi lo lắng vô ích rồi.

“Liesse, làm tốt lắm. Từ chối khéo lắm đó.” Tôi nói sau khi hoàng tử điện hạ đã rời khỏi.

“Nhân tiện, hắn đã nói cái gì vậy?”

“Cũng không có gì ạ, ngài ấy chỉ nói sự thật thôi ạ”. Vậy à, tôi cũng có chút lo lắng nhưng mà nếu Liesse không muốn nói thì đành vậy,

“Xin lỗi nhưng mà giờ em rời đi có được không?”

“Aaa”

“Sau khi nói vậy thì Liesse có vẻ hơi run rẩy....liệu có sao không nhỉ.”

“Phụ thân đại nhân, Liesse liệu có sao không ạ?”

“Mà mà, con bé hồi trước cũng có chút ngưỡng mộ hấn ta mà. Chắc là sẽ có chút đau đớn đó mà?”

“Hãy cứ quan sát con bé một thời gian xem sao ạ.”

“Thế cũng được, để nó một mình một chút cũng tốt.”

Nếu có mẫu thân đại nhân hay đại tỷ ở đây thì có lẽ đã có thể hỏi khéo rồi, nhưng mẫu thân đại nhân đã ra đi rồi, còn đại tỷ thì đã gả sang nước láng giềng mất rồi. Nữ nhân tâm thì ngay cả khi có cam kết, hứa hẹn thì vẫn rất bí ẩn, không thể nào giải đáp được.

Đến tuổi 15, Liesse đã là người gần trưởng thành rồi nhưng mỗi lần được mời đi dự dạ hội là nó lại sốt cao, đã 16 tuổi rồi nhưng con bé chưa một lần thật sự tham gia một buổi dạ hội nào. Đến bây giờ thì cả lời mời cũng không đến nữa.

Không biết có phải là tại như vậy không mà gần đây con bé có hứng thú với làm vườn và đã kết thân được với 2 chuyên gia làm vườn là Ether và Kaulo. Lại còn nói là bản thân nó cũng muốn làm đất và đến xin phép tôi.

“Phụ thân đại nhân, xin hãy cho phép con?”

“Con đó, hãy trân trọng làn da trắng xinh đẹp đó đi.”

“Dù thế nào thì cũng không được ạ?”

“Đành vậy, hãy đeo bao tay và đeo mạng che mặt vào. Bảo Tanisha chuẩn bị cho.”

“Con xin cảm tạ người.”

Sau khi được nói vậy, thì mặc dù con bé đã 16 tuổi nhưng vẫn đeo mạng che mặt, sau đó bắt tay vào làm vườn trong bộ đồ như chuyên gia làm vườn.

Con bé bây giờ vào buổi sáng thì ở vườn, vào trưa muộn và hiện tại thì xuất hiện ở trong bếp và nấu ăn, có lúc lại cầm chổi rồi bắt đầu dọn dẹp.

“Cung tể đại nhân, làm ơn hãy khuyên bảo công chúa ạ. Thuộc hạ giờ không thể ngăn công chúa dọn dẹp, giặt giũ, làm vườn hay nấu ăn được nữa ạ”

Đội trưởng đội người hầu chạy đến khóc than vãn.

“Xin lỗi nhé, nhưng mà con bé cũng có hứng thú với chúng cho nên hãy chăm sóc nó giúp ta, chỉ cần không thể xảy ra thương tích gì là được.”

Từ sau vụ với hoàng tử điện hạ, con bé đã hoàn toàn trở thành Hikikomori(*) chỉ nghiêm túc làm các công việc nghệ thuật gia đình. Ngoài những cái đó ra thì chẳng thể hiện chút hứng thú nào với việc giao tiếp với bên ngoài dù lớn hay nhỏ.

(*) là hiện tượng tự giam mình trong phòng và cách ly với xã hội

Vào ban đêm hoặc những ngày mưa thì nó ngồi đọc sách, mức độ hiểu biết của nó từ lâu đã vượt qua anh nó, gần đây tôi bắt đầu thấy lo sợ rằng nó không còn hứng thú với những tên đàn ông tầm thường xung quanh nữa rồi.

Rốt cuộc con bé muốn làm gì đây?

Bạn đang đọc truyện *Vô Diện Công Chúa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Sơ Ngộ

“Xin lỗi nhé, lần này đã làm phiền rồi. Nhưng mà không phải cậu có cô em đến tuổi rồi sao?”

“À à, Liesse à, nếu là con bé thì không sao đâu.”

Người tôi đang đi cùng bây giờ là huynh đệ cùng làm việc ở đệ nhất kị sĩ đoàn cho đến 3 năm trước.

Empateat Towalo Idenberg(?) - đoàn trưởng đệ tam kị sĩ đoàn - tên tôi thường gọi là Ent.

Hiện tại đang đóng quân tại vùng chiến sự biên giới phía bắc Condorl. Bởi vì mấy bữa trước cuối cùng cũng đạt được hiệp ước đình chiến nên tạm hòa hoãn một chút và mới có thể về lại kinh thành. Nếu đã qua đêm tại kinh thành thì nhất định phải mời đến nhà tôi.

“Nói đến thì...vườn nhà cậu ấn tượng thật nha. Rất là... khác biệt với hồi trước đó nha.” Khi đã đến dinh thự này thì ai cũng đều phải tán thán về khu vườn này đầu tiên. Sau khi được Liesse quản lý thì nơi này tràn đầy màu xanh của cây cối, thỉnh thoảng hoa hồng còn nở nữa, nó đã trở nên khá là quen thuộc, vào mỗi mùa thì khu vườn này nở rất nhiều loại hoa lớn nhỏ khác nhau. Chỉ đứng đây thôi cũng có cảm giác như bản thân được bao bọc trong một mùi hương thơm ngát, ngọt ngào.

“Tại hạ cũng cũng muốn có một khu vườn như này ở Condorl. Tại hạ sẽ cố gắng làm việc để có thể trở về một nơi giống như thế này.”

“Có lẽ vậy. Tiền tuyến chắc là khắc nghiệt lắm nhỉ?”

“Có thể nói vậy, cũng muốn nhân hạ một chút nhưng mà lại lo lắng cho những thuộc hạ ở ngoài kia, dù nói là đình chiến nhưng không thay đổi được sự thật là tình hình vẫn rất căng thẳng.”

Tự nhiên đập vào mắt là Liesse đang chăm chú vào làm việc ở hướng đối diện.

“Liesse, lại đây một chút.”

Khi Liesse chạy bước nhỏ càng đến gần thì có cảm giác nó đang lo lắng về ai đó và không thể bình tĩnh.

“Người này là Empateat Towalo Idenberg - đoàn trưởng đệ tam kỵ sĩ đoàn. Anh thường gọi là Ent.”

“Hân hạnh được diện kiến ngài, tiểu nữ là Liessiana Di Gudenberg. Mọi người thường gọi là Liesse. Làm ơn hãy tha thứ cho tiểu nữ vì đã đến diện kiến ngài trong bộ dạng đang làm việc này.”

“Hân hạnh được gặp mặt, công chúa Liesse. Nếu được thì công chúa có thể cời mạng che mặt được chăng.”

“Làm ơn hãy thứ lỗi cho tiểu nữ.”

“Tại hạ không có ý ép buộc đâu.”

“Nếu vậy thì tiểu nữ xin phép đi trước.”

Bầu không khí nặng nề bao trùm nơi đây.

“Quả nhiên, khuôn mặt này rất là đáng sợ nhỉ”

Ent khá lo lắng về cái này, nó là lý do lớn nhất mà đến bây giờ cậu ta vẫn chưa đính ước.

Lúc ở đệ nhất kỵ sĩ đoàn, vì để bảo vệ đệ nhị hoàng tử từ một pha tấn công của một kẻ côn đồ nên đã phải hứng chịu một vết thương lớn trên mặt. Một vết thương lớn chéo từ má đến cằm là một huân chương đối với một kỵ sĩ, nhưng với một cô công chúa cách xa chiến tranh thì có vẻ nó phản ánh nỗi sợ. Tự bản thân cậu ta cũng biết điều đó cho nên đã chọn từ bỏ hôn nhân. Tôi nghĩ là khá lãng phí. Cậu ta có một tấm lòng nhân hậu, đầu óc nhanh nhạy sắc sảo và cũng rất hào sảng. Hoàng thượng vì khuôn mặt đó nên chuyển cậu ta từ đội thân vệ binh sang thành đoàn trưởng đệ tam kỵ sĩ đoàn và điều ra tiền tuyến. Mặc dù địa vị không phù hợp với tuổi tác nhưng mà nhờ thực lực của cậu ta nên thành tích của đoàn vẫn liên tục được nâng cao.

“Con bé từ đầu chỉ không muốn lộ mặt thôi mà, có gì đâu. Vào giờ ăn sẽ thấy được thôi mà.”

“Đừng có an ủi tại hạ, nếu đến giờ ăn thì tại hạ sẽ ăn ở trong phòng.”

“Nói cái gì vậy, phụ thân đại nhân cũng muốn uống rượu vui vẻ với cậu mà.”

Sau khi nói thế thì vì tôi phải vào cung một lúc cho nên để lại cậu ta ở đây rồi rời đi.

+ + +

Sau khi Kyle nói cứ tự nhiên rồi để tôi lại dinh thự này. Nếu được nói cứ tự nhiên vậy thì hãy tận tình thưởng thức khu vườn xinh đẹp này thôi.

Nếu quan sát kỹ thì, cây cỏ ở được trồng ở đây đều là thảo dược hay cây thuốc, không chỉ có riêng mỗi vẻ đẹp mà còn có các giá trị thực tiễn nữa. Càng quan sát càng thấy khu vườn thật là tuyệt vời.

Đúng rồi, trong thời gian dùng bữa, có lẽ nên hỏi một chút, hỏi những chuyện mà thầy làm vườn của tôi có thể tham khảo được. Đây là nếu có thể cùng dùng bữa với ‘người đó’.

Sau đó thì vừa cẩn thận chú ý không chạm mặt cô ấy vừa đi dạo thưởng thức khu vườn, rồi đột nhiên tôi nghe thấy một giai điệu nhẹ nhàng.

Tiếng đàn Lia.

Nhạc cụ của thiên sứ. Tôi đã từng nghe rằng nhạc cụ này không được nhiều người sử dụng bởi vì nếu không gảy bằng một trái tim thuần khiết thì không thể tạo ra một giai điệu mượt mà. Thật là một giai điệu có thể làm cho tâm hồn người ta trở nên thư thái. Từ sâu trong tim tôi đã nghĩ rằng một kị sĩ mà có thể sống sót trở về thật là hạnh phúc.

Lúc nhận ra thì tôi đã đứng trước người nghệ sĩ đó rồi.

Nhắm mắt lại, mái tóc vàng bạch kim (Platinum Blonde) tung bay theo gió, làn da như trong suốt thật mịn màng, đẹp đẽ.

Người đó mặc một bộ trang phục mà tôi đã từng thấy qua ở đâu đó.

Đây là... Chắc chắn là nữ thần mặt trăng.

Tôi đã từng thấy một lần trong bức tranh treo tường của thần điện trong lâu đài. Nữ thần mặt trăng còn có tên khác là nữ thần chiến thắng. Với một kị sĩ như tôi thì phải chăng đây là một cuộc hội ngộ tuyệt vời?

Nữ thần có vẻ đã nhận ra sự hiện diện của tôi nên giật mình mở mắt ra.

Đôi mắt màu tím như có sức hút, nữ thần trong bức tranh nếu mở đôi mắt đang nhắm ra thì cũng có cảm giác này chăng?

Tuy nhiên, ngay lập tức nữ thần quên cả việc đang cầm cây đàn Lia mà gơ hai tay lên để giấu đi khuôn mặt mình nên cây đàn Lia bị rơi xuống bị đứt dây và tạo ra một âm thanh đáng tiếc và lẫn trên mặt đất.

“Tại hạ rất lấy làm xin lỗi, tại hạ không có ý định làm tiểu thư giật mình đâu. Chỉ là giai điệu rất là tuyệt vời cho nên tại hạ đã lỡ...”

“Làm ơn đừng có nhìn.”

“Tại sao... vậy?”

“Dung mạo như thế này, không phải là thứ có thể dễ người khác thấy được.”

“Tiểu thư nói cái gì vậy?”

“Đôi mắt tím xấu xí trên một cái đầu với mái tóc trắng, tuyệt đối không phải là thứ nhân loại nên có.”

“Đúng là như vậy, tiểu thư là nữ thần mặt trăng phải không?”

“Ngài nói cái gì vậy?”

“Nếu tiểu thư nói những lời như vậy thì tại hạ phải sống sao đây? Tại hạ không quan tâm nếu tiểu thư nhìn tại hạ qua kẽ hở giữa các ngón tay nhưng bây giờ hãy nhìn khuôn mặt của tại hạ một lần thôi.”

Tôi nhận ra những ngón tay đang úp vào mặt của cô ấy đã hé mở ra một chút.

“Nhưng mà đó không phải là chiến tích sao?”

“Ha ha ha, lần đầu tại hạ được nữ nhân nhìn nhận như vậy. Dù là lời xã giao thì tại hạ cũng thấy rất vui. Hầu hết là đều cảm thấy rất là đáng sợ và không dám nhìn trực diện luôn.

Tại hạ nói rồi bật cười, và rồi cô ấy, Liesse đã bỏ tay xuống để cho tại hạ xem mặt.

“Tại hạ đã nói mà, thật là đẹp.”

“Chỉ có mỗi ngài nói như vậy.”

“Thật như vậy chăng. Có lẽ là do người khác chưa được nhìn thấy chăng?”

“Cả phụ thân đại nhân và đại huynh đều nói... đây không phải là thứ cho người khác thấy. Nhà Gudenberg là gia tộc có huyết thống hoàng tộc, vì vậy cho nên mọi người trong nhà đều có tóc vàng và đôi mắt xanh như emerald.”

“Phải vậy chăng? Lần đầu tại hạ nghe thấy vậy. Chắc chắn là họ không muốn cho người khác nhìn thấy không phải sao?”

“Nếu có thể sống mạnh mẽ như ngài thì thật là tốt quá.”

“Cái này, do tại hạ mà đã bị hỏng mất rồi, nếu tiểu thư không thấy bất tiện thì làm ơn hãy tặng cho tại hạ, và nếu có thể cùng dùng bữa với tiểu thư thì thật là may mắn cho tại hạ.”

Sau khi nói như vậy thì tôi giữ lấy cây đàn Lia đã hỏng rồi rời khỏi nơi đó.

Công chúa phải chăng đang hiểu nhầm cái gì đó? Chắc chắn là có sự kiện gì đó làm cho cô ấy phải trốn sau cái mạng che mặt đó. Điều đáng lo nhất là có vẻ phụ thân và huynh trưởng của cô ấy không hề nhận ra điều đó.

Bạn đang đọc truyện *Vô Diện Công Chúa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Thấu Hiểu

Dịch: queenSS

Tôi rời khỏi lâu đài trong khi rất lo lắng về bữa tối.

Điều tôi lo lắng nhất là vào bữa tối, nên làm thế nào với Liesse. Nhưng lúc con bé đến thì thấy nó đã chuẩn bị rất gọn gàng, sau đó thì nó ngồi cùng bàn. Không hiểu tại sao con bé lại vừa cười vừa ngồi trước mặt Ent.

Khuôn mặt tươi cười của Liesse. Đã bao nhiêu năm rồi nhỉ. Quả nhiên khuôn mặt tươi cười của con bé làm xung quanh đều cảm thấy hạnh phúc. Tuy nhiên khuôn mặt tươi cười đó hình như chỉ hướng đến mỗi mình Ent... Đáng ghét, trong khoảng thời gian ngắn ngủi vừa rồi rốt cuộc đã có chuyện gì xảy ra cái quái gì vậy?

“Hôm nay tại hạ rất vinh hạnh khi được mời đến đây, Gudelberg đại nhân.”

“Cậu là như người trong nhà ý mà, ta muốn cậu bỏ qua những nghi thức chào hỏi sáo rỗng, cứ nhấc đống và hãy tận hưởng hết mình đi nhé.”

“Tại hạ đã hiểu rồi.”

Bắt đầu từ những câu chào hỏi kiểu như vậy, sau đó đối tượng nói chuyện với Ent toàn Liesse.

“Thật sự là những bông hoa tuyệt đẹp, thêm vào đó chúng còn khá nhiều giá trị thực tế như có thể làm thảo dược hay lá thuốc. Thật là tuyệt vời. Ở phương bắc thì thậm chí vật có một chút khác biệt nên không thể tham khảo hết được nhưng khi trở lại đó thì tại hạ rất muốn thảo luận với chuyên gia làm vườn về vấn đề này.”

“Nếu nói đến phương bắc thì hoa Edel thật là đẹp.”

“Tiểu thư biết à?”

“Tiểu nữ chưa từng thấy đồ thật nhưng trong thư quán tiểu nữ đã thấy qua và nghĩ nó thật là đẹp.”

“Hoa Edel thì nở trước khi bắt đầu mùa xuân một chút, những bông hoa xinh đẹp như đôi mắt tím của tiểu thư, chúng đều nở cùng vào một lúc, tôi thật muốn để tiểu thư chiêm ngưỡng cảnh đó.”

“Có phải là tiên nữ gọi mùa xuân chăng?”

“Kiến thức của tiểu thư thật tuyệt vời.”

“Chỉ là tiểu nữ thích đọc sách thôi ạ”

Kiểu như vậy, và từ đầu đến cuối đều như thế nên phụ thân và tôi không thể chen mồm vào.... Nó cứ như là thế giới của chỉ hai người thôi vậy.

Sau đó thì con bé chỉ có hỏi chuyện Ent...

+ + +

Bữa ăn đã kết thúc trong sự vui vẻ. Lần cuối tại hạ nói chuyện lâu như vậy với nữ nhân đã là bao lâu rồi nhỉ. Liesse công chúa là một nữ nhân tuyệt vời với kiến thức sâu rộng. Sao một nữ nhân như vậy lại không có ai ngó ngang đến nhỉ, chẳng lẽ cha con nhà đây không có ý định gả cô con gái này đi hay sao?

“Ent, nếu không có việc gì thì đến phòng tại hạ uống một chút đi?”

Người nói là Kyle. Vừa đúng lúc, tôi cũng định hỏi như vậy.

Sau khi chuẩn bị chút rượu nho ở trong phòng, cả hai cùng ngồi xuống sofa.

“Cậu khá là gần gũi với Liesse nhỉ.”

“Cô ấy có kiến thức rất sâu rộng, tại hạ có thể nói chuyện cùng mà không biết mệt mỏi.”

“Nếu suốt ngày chỉ biết chăm chú vào sách vở thì đó là tất nhiên rồi.”

“Thêm vào đó cái bánh (pie) tại hạ được ăn lúc trưa cũng rất là ngon. Cô ấy đã cho tại hạ thấy tài năng làm vườn của mình, không nói đến ngoại hình, tại sao cô ấy vẫn chưa tìm được đối tượng phù hợp?”

“Con bé suốt ngày tránh tiếp xúc với đàn ông.”

“Nguyên nhân là?”

“Tại hạ nào có biết, nhưng có vẻ như có liên quan đến đệ nhị hoàng tử.”

“Vô diện công chúa...”

“Cái quái gì thế? Tại hạ nhớ là đã từng nghe qua nhưng là ai vậy??”

“Không biết huh, nó có vẻ như đó là cách mọi người gọi em gái cậu ở thủ đô đó. Thông tin còn đến được tận phương bắc mà tại sao cậu lại không biết nhỉ.”

“Có lẽ là hoàng tử đã điều khiển rất tốt để gia đình tại hạ không biết được, thật là. Có lẽ nào bản thân con bé cũng không biết chăng?”

“Có khả năng chính hoàng tử đã nói với con bé không?”

“Có lẽ.....là.....có”

Cả hai đều chìm trong im lặng.

“Bị đàn ông nói như vậy.....quả là khó khăn nhỉ”

“Chết tiết! Quả nhiên hẳn ta chỉ là đồ rác rưởi. Lần sau luyện kiếm, tại hạ sẽ cho hẳn biết tay!!”

“Nhưng mà, chẳng lẽ mọi người trong nhà cậu không có lỗi à?”

“Là có ý gì?”

“Liesse công chúa đã nói rồi, vì bản thân không có đôi mắt màu xanh lục bảo (emerald) và mái tóc màu vàng bạch kim (blonde) nên mọi người trong nhà cậu không thích cô ấy.”

“Làm gì có chuyện đó”

“Mà mà, cung tể đại nhân chắc cũng sẽ không làm chuyện đó đâu, nhưng có thể mọi người trong vô thức đã làm gì đó chăng?”

“Haizz, cậu tìm hiểu hộ tớ đi.”

“Vô dụng thôi, tại hạ ngày kia đã về rồi mà. Mai còn phải dùng bữa tối ở cung điện nữa.”

+ + +

Khi Ent đã ra về rồi thì Liesse lại trở lại như trước. Có vẻ như thật sự có vấn đề gì đó với chúng tôi thật rồi.

“Liesse, huynh đã làm gì với muội à?”

“Không hề, đại huynh, đã làm gì ạ?”

“Huynh đang là người hỏi mà.”

“Huynh đã nói cái gì không hay chăng?”

“Không hề, lời của đại huynh luôn luôn đúng ạ.”

“Nói vậy thì ta làm sao mà hiểu được!!”

Nói vậy rồi tôi ôm lấy đầu

“Tiểu muội xin lỗi.”

Tự nhiên Liesse lại xin lỗi.

“Aaa, đó là lời ta tự nói với bản thân thôi. Xin lỗi nhé, đã làm muội sợ rồi.”

Rốt cuộc thì không có gì thay đổi cả, Liesse giống như mọi ngày, xa lánh mọi người (Shut out), vẫn vui thú với làm vườn, nấu ăn, giặt giũ, đọc sách.

Sau đó, nhà tôi chẳng thay đổi gì trong khi xung quanh thì đã có sự thay đổi.

Vùng đất Condorl phía bắc được bãi chiến, và chính thức được công bố trên toàn quốc. Do đó Ent được bổ nhiệm thống lĩnh vùng Condorl, đồng thời cậu ta còn được trao tước vị công tước.

Còn nữa, tên rác rưởi đệ nhị hoàng tử Tlight được đính ước với người con thứ 2 của công tước Galiedas - công chúa Elizartos, và sắp tới sẽ có một buổi dạ tiệc xa hoa để chúc mừng.

Bạn đang đọc truyện *Vô Diện Công Chúa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Tâm Sự

Dịch giả: queenSS

Hoàng tử dù là họ hàng xa nhưng vẫn là họ hàng, còn công chúa thì là bạn thân từ thời thơ ấu. Lần này thì dù là Liesse thì cũng không thể không đi dự dạ tiệc được.

“Thế đó, nên là dù suốt ngày ru rú trong nhà thì lần này cũng phải tham gia buổi dạ tiệc này đấy, Liesse.”

“Haizz”

“Vậy đó, bây giờ sẽ gọi thợ trang điểm đến nên hãy chuẩn bị quần áo trước đi.”

“Đại huynh, muội hầu như không thay đổi nhiều lắm cho nên dùng đồ hiện tại là được rồi ạ.”

“Muội đó, định mặc đồ của bao nhiêu năm trước vậy hả.”

“Không phải mặc được là được sao?”

“Kệ đó, muội thấy được thì được rồi”

Vào lúc này thì nên nói cái gì đây...Hết cách rồi, đành để Earnet- vợ chưa cưới của tôi - suy nghĩ và làm cho con bé một bộ váy. Cuối cùng một bộ váy màu đỏ đã được hoàn thành.

“Không thể nào, lộng lẫy quá...muội rất lầy lăm xin lỗi nhưng... muội không thể mặc nó được”

Xin lỗi vì Earnet đã rất cố gắng để tạo ra được một bộ váy như vậy....Chỉ có điều tại hạ nghĩ là đâu cần phải tạo một bộ váy lộng lẫy như vậy đâu. Cuối cùng nó vẫn chọn bộ đồ màu xanh da trời (sky blue) từ trước. Con bé đã nói với Earnet là bộ váy đó làm nó có vẻ còn nổi bật hơn nhân vật chính của bữa tiệc nên không muốn mặc nó.

Trước buổi dạ tiệc 2 tuần, tôi đã đưa ra một đề xuất một đề nghị với phụ thân đại nhân.

“Ent đã được ban tước vị công tước cho nên dạ tiệc lần này chắc cũng được mời. Phụ thân đại nhân thấy sao nếu ta nhờ cậu ấy hộ tống Liesse.”

“Điều đó thì...”

“Không phải con bé cũng sắp đến lúc tốt nghiệp (trưởng thành, kết hôn) rồi sao? Phụ thân đại nhân.”

“Ta giao hết cho con đó..”

“Con đã hiểu.”

Vì lẽ đó, tôi đi đến biệt thự được ban cho Ent ở ngoại ô thành phố.

+ + +

“Xin lỗi nhé, vẫn chưa kịp dọn dẹp xong.”

“Xin lỗi vì đột ngột đến nhé, thực ra là có việc tớ muốn nhờ huynh.”

“Hôô, là lời nhờ vả của cậu thì không thể khước từ được rồi.”

“Nếu vậy thì dễ nói hơn rồi. Thật ra là tớ muốn nhờ cậu hộ tống Liesse đến buổi dạ tiệc lần này.”

Kyle đột nhiên tới và đẩy cho tại hạ nhiệm vụ lớn như thế.

Tại hạ cân suy nghĩ một lúc...Đây là mong muốn của công chúa à?.

“Công chúa mong muốn như vậy à?”

“Mà, con bé vẫn chưa nói gì nhưng tớ nghĩ là con bé sẽ rất vui đó. Nên về lời nhờ vả vừa nãy, hãy giúp nhé.”

“Tại hạ không giỏi mồm mép lắm đâu, không chắc mọi chuyện sẽ diễn ra suôn sẻ đâu đấy.”

“Điều đó thì không lo, bằng cách nào đó sẽ ổn thôi.”

“Không biết thì nói không biết, tại hạ chỉ có thể nỗ lực thôi.”

“Vậy thì coi như đồng ý rồi nhé.”

Thật là, nói đến chuyện của cô em gái thì tên này thật sự là nghiêm túc thật.

Nếu nói chuyện với tôi mà có thể gỡ được cái gai trong lòng Liesse công chúa thì đó là điều tốt nhất.

Mà, nếu công chúa không thấy có vấn đề gì thì tôi cũng muốn nhờ cô ấy chăm sóc khu vườn của biệt thự này. Tôi cũng muốn truyền đạt điều này với cô ấy. Nếu có thể gặp lại một lần thì với tôi cũng không phải là chuyện xấu.

Và ngày dạ tiệc đã đến.

“Tại hạ đến đón công chúa”, nói vậy xong thì tôi có thể thấy Liesse công chúa má hơi hơi đỏ xuất hiện từ bên trong.

“Thật tuyệt, thật sự rất là hợp với công chúa đó đó.”

Tôi nghe được rằng công chúa định dự dạ tiệc với bộ đồ cũ thì vội vàng chuẩn bị bộ váy mà tôi thấy hợp và gửi tặng cô ấy.

Một bộ đồ được thêu những bông hoa nhiều màu sắc mà chủ yếu là trắng và xanh rêu (moss green). “Bộ đồ được làm dựa vào khu vườn trong dinh thự của tiểu thư, nếu thấy thích thì tiểu thư cứ sử dụng thoải mái.”

Ngay lập tức.

“Được ngài tặng bộ đồ như thế này, tiểu nữ biết cảm ơn ngài thế nào cho phải đây? Hôm nay còn phải xin làm phiền ngài.”

Tôi rất vui khi công chúa lấy làm thích bộ váy đó. Nói phiền phức thì có chút..

“Câu nói đó nên để tại hạ nói mới phải. Toàn phải để công chúa đồng hành với tôi.”

“Mà mà, tiểu nữ đã rất vui.”

“Thế thật là tốt, tại hạ cũng vậy.”

Nhìn nhau rồi nói những câu chuyện kiểu này làm tại hạ ảo tưởng về một câu chuyện tình yêu với công chúa. Nhưng mà không được, làm sao một tên đàn ông xấu xí như mình có thể với tới nữ thần mặt trăng cơ chứ. Không phải hôm nay tại hạ chỉ được nhờ hộ tống với tư cách một vệ sĩ sao.

Cùng nhau lên xe ngựa.

Có một nhiệm vụ không tiến hành nhanh không được. Cái đó thì tại hạ không thể nói là giỏi được. Dù có thất bại thì Kyle cũng không thể phàn nàn gì được.

“Công chúa, tại sao cô lại không đi ra ngoài vậy. Mặc dù cô xinh đẹp như thế này cơ mà, cô không không cảm thấy là rất đáng tiếc sao?”

“Như đã nói trước đó, nói như vậy cũng chỉ có mỗi ngài Ent thôi, làm ơn đừng có nuông chiều tiểu nữ quá. Hôm nay có lẽ tiểu nữ cũng sẽ gây ra những hờn ức không dễ chịu không đáng có cho ngài Ent. Tiểu nữ rất lấy làm lo lắng về điều đó.”

“Tại hạ đã nói rồi mà, đó phải là điều ngược lại mới đúng.”

“Nhưng mà trong trường hợp của ngài Ent thì không phải ngài là người được mọi người công nhận sao?”

“Mà, đúng vậy nhưng mà”

“Tiểu nữ thì bị tất cả mọi người né tránh.”

“Nếu mà tiểu thư đi thì sẽ hiểu thôi. Nhân tiện Gudelberg đại nhân và Kyle đã nói gì với tiểu thư vậy?”

Nghe vậy, công chúa chìm vào im lặng và cúi đầu xuống. Quả nhiên là hơi thở quá rồi chẳng. Tuy nhiên bản thân việc điều tra với tôi ... đã là một nan đề vô lý rồi.

“Tiểu nữ là một đứa con gái hèn mọn”

Làm sao có thể!!! “Điều đó được nói lúc nào vậy?”

“Vào lúc dẫn tôi đến giới thiệu với đệ nhị hoàng tử thì phụ thân đại nhân đã nói rõ ràng rằng vì tiểu nữ là một đứa con gái hèn mọn nên không thể giới thiệu với ngài được.”

Àa, ra là vậy. Sau khi công chúa nói lời đó thì tại hạ có thể lý giải được rồi.

“Kyle thì sao?”

“Đại huynh thì vào lúc hoàng tử đến nhà, huynh ấy đã nói làm tốt lắm, từ chối khéo lắm khi mà tiểu nữ đã không tháo mạng che mặt ra.”.

Nếu đã tiếp nhận lời nói trước đó thì câu tiếp theo sẽ trở thành đòn đánh mạnh thêm vào nữa.

“Thêm vào đó tiểu nữ đã bị đệ nhị hoàng tử trực tiếp nói là hãy sống như vô diện công chúa..”

Àa, ra là hoàng tử đã đâm một nhát trí mạng à? Thật là cô ấy thuần khiết đến mức nào cơ chứ..? Không phải, hẳn ta nếu đã làm thì làm không quan tâm cái gì cả. Nếu đã vậy thì tôi phải đi theo hướng này (follow) thôi.

“Công chúa, cô có biết ở phương bắc người ta gọi đệ nhị hoàng tử là gì không?”

“Không”

“Là con sư tử (Lion) ngu ngốc đó. Một con sư tử ngu ngốc chỉ thích được con gái vây quanh.”

“Eee?”

“Là một dân chơi (playboy) như vậy đó. Vì vậy phụ thân tiểu thư đã không muốn để hẳn đến gần tiểu thư đó thôi. Tiểu thư chắc không thể chịu được điều đó phải không. Một gã đàn ông vừa nói hẹn hò với cô vừa đi kiếm tìm người khác nữa.”

“Haizz”

Tôi có thể thấy nó hiệu quả vượt qua cả sự tưởng tượng.

“Vì vậy vào lúc mọi người tin tưởng vào sự thận trọng của tiểu thư, đại huynh tiểu thư cũng rất tán thưởng khi tiểu thư đã tránh hẳn ta rất tốt đó. Đó không phải là có ác ý gì đâu, là tán thưởng từ tận tâm can đó.”

“Sau đó vì bức tức và bất mãn nên hoàng tử mới ném những từ ngữ dơ bẩn đó vào tiểu thư. Nó giống như một lời nguyền nhĩ.”

“Không thể nào...”

“Mà mà, đến dạ tiệc thì tiểu thư sẽ hiểu thôi. Tại hạ nghĩ là lời nguyền sẽ được giải trừ vào buổi dạ tiệc tối nay thôi.”

Bạn đang đọc truyện *Vô Diện Công Chúa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Dạ Tiệc

Dịch giả: queenSS

Xuống khỏi xe ngựa, tôi quàng tay với ngài Ent và cất bước.

Từ lúc 14 tuổi đến giờ, tôi chưa bao giờ bước đi trước nhiều người đến như thế này cho lên chỉ điều đó thôi cũng làm trai tim tôi như nhảy ra khỏi lồng ngực.

“Không sao đâu, có tại hạ ở đây rồi.”

Ngài Ent mỉm cười nhẹ nhàng làm tôi lấy lại sự bình tĩnh một chút.

Những người chưa trưởng thành thì không vắn (up) tóc lên mà thả xuống nhưng do thói quen nên tôi chỉ vắn một nửa, còn lại thì thả xuống. Mỗi lần bước đi tôi lại lo lắng khi mái tóc này múa lượn theo bước chân tôi. Tôi được nói là vừa đi vừa nhún lấy tóc bằng tay.

“Cái cách nó nhảy múa như vậy làm tôn nên mái tóc vàng bạch kim (Platinum Blonde) của tiểu thư như thế mà...”

Ngài ấy từng bước từng bước xóa đi từng nỗi lo lắng của tôi. Sao có thể có người nhân hậu như này cơ chứ.

Mỗi bước đi, mọi người nhìn chằm chằm làm tôi rất lo lắng. Ánh nhìn.. Như kim châm làm tôi dần dần như trở nên nhỏ bé hơn.

“Những ánh nhìn mà tiểu thư lo lắng đó là hướng đến tại hạ đó cho nên tiểu thư đừng có lo lắng quá.”

Ngài ấy thật sự là rất hiểu những suy nghĩ của tôi...Má tôi trở nên đỏ thêm một chút.

“Nào, hãy cùng đến chào hỏi nhân vật chính của bữa tiệc nào.”

Nghe vậy làm tôi càng tăng thêm sự lo lắng.

“Đã lâu không gặp. Tại hạ rất lấy làm vinh dự khi được mời đến tham dự buổi dạ tiệc xa hoa này lần này. Tại hạ là Empateat Towalo Idenberg - người mới được phong tước vị cách đây không lâu. Hôm nay xin chúc mừng ngài.”

“Hôô, Phong thần phương bắc à? Nhân tiện... Vị này là?”

“Là ái nữ của Gudelberg đại nhân..”

Đang được giới thiệu thì bị chen vào bởi một giọng nói quen thuộc.

“Liesse! Cậu đã đến rồi, thật sự là một ngày tốt. Thật sự đã trưởng thành một mỹ nhân mất rồi. Chỉ có sự xinh đẹp là không thay đổi gì cả, không, cậu càng ngày càng xinh đẹp hơn rồi.”

“Này, từ từ!” hoàng tử không thể chịu được đã ngăn cô ấy lại.

Elizartos Moa Galiedas - Eliza, chúng tôi thường xuyên tụ tập và chơi với nhau cho đến trước buổi dạ tiệc năm 14 tuổi đó. Bây giờ đã trở thành người đính hôn với ngài đệ nhị hoàng tử đây.

Eliza là một mỹ nhân có khí chất của một người chị mà có thể nói rõ ràng, rành mạch những gì cô ấy muốn. Điều đó đến bây giờ cũng không thay đổi gì cả, tôi đã nghĩ thật là tốt khi đến đây.

“Xin chúc mừng Eliza.”

Nhưng mà lỡ nghe được câu chuyện đó trên xe ngựa làm tôi có chút thương xót cho Eliza.

“Liesse công chúa, Eliza công chúa sẽ không sao đâu, vì là cô ấy nên mới có thể kìm chế hoàng tử được (giữ được dây cương của hoàng tử).”

Đúng, đúng vậy nhì. Nhưng mà nếu hấn ta làm cho Eliza khóc...thì cũng không ai biết được.

+ + +

Đừng có đùa với tao.

Đó là ấn tượng đầu tiên của tôi. Đây là Liesse ngày đó sao!! Nữ thần mặt trăng, àà chính xác là như vậy, giống hệt như nữ thần mặt trăng trong thần điện. Quả nhiên là bị Kyle chơi khăm rồi. Nếu là như này thì chắc tôi cũng muốn giầu. Tại sao lúc đó tôi lại không cố gắng ép thêm một chút nữa? Nếu không lấy mạng che mặt lúc đó thì vào lúc cô ấy 15 tuổi ép thêm một lần nữa không phải rất tốt sao.

“Hoàng tử, xin chúc mừng, đã lâu rồi không gặp ngài. Ngày trước nói chuyện qua mạng che mặt thật là đã thất lễ với ngài quá.” vừa nói cô ấy vừa cười với tôi...Chết tiệt. Người dối trá nhất chính là người này.

“Không biết tiểu thư có muốn nhảy (dance) không?” vừa nói tôi vừa muốn nắm lấy tay cô ấy.

“Rất lấy làm xin lỗi ngài, nhưng theo lý thì tiểu nữ nên khiêu vũ với ngài Ent trước.” nói vậy rồi cô ấy cúi đầu và rời đi.

Tại dạ tiệc, theo lễ tiết thì đầu tiên phải khiêu vũ với người hộ tống trước, bó tay rồi.

Xem nào, làm thế nào để chiếm được cô công chúa này đây?..Những ánh mắt nghiêm khắc từ bên cạnh là chuyện cơm bữa rồi. Không cần quan tâm.

+ + + “Khiêu vũ với một người như tại hạ liệu có ổn không?”

Tại hạ đã nói vậy nhưng Liesse công chúa vẫn tươi cười và tiến đến trung tâm đại sảnh (hall), chìa tay ra với tôi. Tại hạ ngày đêm làm bạn với thanh kiếm nên không giỏi khiêu vũ lắm. Chỉ mỗi việc cẩn thận để không đâm vào chéo váy cô ấy đã choán hết tâm trí tại hạ.

Tuy vậy tại hạ có thể nhìn thấy gần nhất Liesse công chúa hơi nghiêng đầu, khiêu vũ một cách thanh lịch làm tim tại hạ vui mừng và phản ứng giống như một thiếu niên. Chính bản thân tại hạ cũng lấy làm ngạc nhiên khi bên trong tại hạ vẫn còn sót lại cảm xúc này.

Khúc nhạc kết thúc thì tại hạ chào hỏi vài câu rồi lui vào góc phòng để cảnh giác.

“Vậy thì tại hạ sẽ ở ngoài cảnh giới, nên tiểu thư hãy làm bạn khiêu vũ với mọi người đi.”

Cô ấy nhận ra những ánh nhìn nhắm vào mình, trong lúc ngạc nhiên và bối rối thì cô ấy bị nhấn chìm bởi những lời tự giới thiệu từ mọi hướng.

Xem đó, cô là người nổi bật như thế này đó.

Dáng vẻ vừa đo mực vừa tiếp nhận những lời mời khiêu vũ của cô ấy thật dễ thương. Cô ấy khiêu vũ thật thanh lịch cứ như bộ váy tôi tặng rải hoa khắp đại sảnh.

“Liesse thật là tuyệt vời nhỉ, à quả nhiên người quá khích nhất là hoàng tử à..” Kyle đột nhiên cất giọng, chẳng biết hắn ta đến từ bao giờ.

“Điều đó thì có lẽ không làm gì được. Nhưng mà cô ấy đã biết bản chất của hắn ta rồi nên sẽ không sao đâu.”

“Cậu đã nói rồi à?”

“Về chuyện con sư tử ngu ngốc đó.”

“Ha ha, đừng có nói lớn tiếng quá” Kyle có vẻ thỏa mãn.

“Nói đến mới nhớ, tại hạ đã hiểu nguyên nhân rồi đó.” Rồi tại hạ chán nản nói lại câu chuyện trên xe ngựa.

“Cứ thế mà tiếp nhận những thứ đó như vậy...Cả phụ thân nữa. Nếu đã nói những thứ như thế thì tôi muốn ít nhất cũng phải có một lời giải thích chứ. Tôi cũng đã lỡ nói một câu vô thức làm tổn thương nó nhỉ.”

Sau khi đã nói thì có ứng xử thích hợp hay không mới là vấn đề.

+ + +

Tiếp nhận hết lời mời khiêu vũ này đến lời mời khác, cứ như là tôi đã khiêu vũ thay hết phần cả đời. Tôi đang tìm thời điểm để từ chối thì hoàng tử đưa tay ra trợ giúp.

“Liesse công chúa đã mệt rồi, làm ơn hãy xích ra một chút.” quả là lời nói ra từ hoàng tử, sau đó không còn ai dám mời gì nữa.

“Làm ơn hãy đến bên này” rồi hoàng tử dẫn tôi ra lan can (Terrace). Gió đêm thật là thoải mái. Con gió thật là thoải mái với một cơ thể đã rất mệt mỏi sau khi khiêu vũ. Tuy nhiên việc ở cùng với hoàng tử làm tôi lo lắng.

“Công chúa, đây là của em trai tôi.”

Đệ tam hoàng tử của vương quốc Rostria - Terrestro Twa Rostria

Terres hoàng tử.

“Nó nói nhất định muốn gần gũi hơn với công chúa nên làm ơn hãy chăm sóc nó.” nói vậy rồi thì đệ nhị hoàng tử để lại đệ tam hoàng tử và đi mất.

“Thật là, ta ngửi thấy mùi đen tối!” Sau khi đệ nhị hoàng tử đi mất, Terres hoàng tử bắt đầu ăn nói thô tục.

“Xin lỗi nhé, hoàng huynh đã làm nhiều điều không phải. Nhưng mà vô diện công chúa là như thế này à. Hoàng huynh thật là ngu ngốc.” lời nói thô tục nhưng thật dễ chịu.

“Hắn ấy nhé, định dùng chiến thuật gần cô với tôi để có thể đặt cô trong tầm kiểm soát đó. Thật là ngu ngốc phải không?” nói vậy rồi hoàng tử dựa vào lan can. Trong cái cơ thể mới 14 tuổi mà đã cao hơn cả tôi đó tôi có thể thấy sự mệt mỏi, trưởng thành.

“Ngài trông có vẻ mệt mỏi, chẳng lẽ người gán ghép Eliza cho Tight hoàng tử là.. ngài.”

Nghe thấy vậy, Terres hoàng tử bắt đầu bật cười.

“Tôi không có ý hèn hò hay gì nhưng mà công chúa thật là người thú vị nha. Lần sau hãy đến đây chơi. À cùng với công tước Ent nhé.” hoàng tử nháy mắt và rời khỏi lan can.

“Công chúa, để cơ thể bị lạnh đột ngột thì không có tốt đâu.” nói vậy rồi ngài Ent mang một chiếc khăn choàng cổ (shawl) đến cho tôi.

Dù tôi đã trở về đại sảnh nhưng vì có ngài Ent ở bên cạnh nên không có ai đủ dũng cảm để mời tôi khiêu vũ nữa. Ở bên cạnh, đại huynh cũng đang cười rất là vui vẻ. Tôi chợt nhận ra mình cũng đang cười từ lúc nào không biết.

Sau khi tiệc tan, lúc về cũng giống như trước, tôi lại đi cùng xe ngựa với ngài Ent.

Bạn đang đọc truyện *Vô Diện Công Chúa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Ngổ Ý

Dịch giả: queenSS

Ở trong xe ngựa, ngài Ent bỗng dừng nói.

“Muộn thế này nhưng mà vẫn làm phiền đến tiểu thư, tại hạ rất lấy làm xin lỗi, nhưng mà sau đây tiểu thư làm ơn hãy ghé qua nhà tại hạ một chút nhé. Tại hạ muốn trả lại cho tiểu thư cây đàn Lia mà tại hạ đã mượn hôm trước.”

“Ngài đã sửa nó rồi ư?”

“Đúng vậy”

“Tiểu nữ xin cảm ơn ngài.”

Từ đầu là do tôi bất cẩn nên làm rơi, thế mà ngài ấy lại cất công mang về sửa, thật là vui quá.

Đột nhiên tôi nhìn ngài Ent. Ngài ấy liệu đã có ý trung nhân chưa nhỉ?

“Ngài Ent, ngài đã có...ý trung nhân chưa ạ?”

Lỡ hời mất rồi, tôi bắt đầu thấy hối hận rồi. Thật là hồ thẹn. Giờ tôi không cần nghe câu trả lời nữa nên làm ơn hãy làm như không có gì.

“Tại hạ đã có rồi.” Tuy nhiên, câu trả lời đầy bối rối đó lại làm tôi cảm thấy thật lạnh giá.

Điều đó cũng phải thôi, ngài ấy tốt bụng đến thế này cơ mà nên là chắc chắn là ở phương Bắc ngài ấy đã có ý trung nhân rồi.

Vừa đến dinh thự, ngài Ent đã dẫn tôi đến sofa trong phòng khách. Lò sưởi rất ấm áp, thật là dễ chịu.

Khi mọi người rời đi thì chỉ còn lại hai người chúng tôi.

Ngài Ent không ngồi ở đối diện mà ngồi bên cạnh tôi. Và ngài ấy đã trao cho tôi chiếc hộp.

Khi mở ra tôi thấy cây đàn Lia mà tôi đã từng một lần làm rơi. Không, không phải, cái này là...

“Xin lỗi, vì chất gỗ đã bị tổn thương nên nhạc sư đã đề nghị nên trang trí một chút thì sẽ tốt hơn nên...”

Cây đàn được sơn một lớp dầu rất đẹp và được trạm trổ thêm những bông hoa. “Cây đàn đã được sửa lại thành tuyệt vời như thế này, tiểu nữ không thể để nó bị rơi thêm một lần nào nữa.”

Tuy nhiên, ngài Ent đột nhiên cầm lấy cây đàn Lia đó từ tay tôi.

“Thật ra không phải cái này. Cái tại hạ muốn trao cho tiểu thư là cái này cơ.” Nói vậy rồi ngài ấy trao cho tôi một cái hộp lớn tròn. Mở ra thì thấy quả thật là một chiếc được sơn rất đẹp bằng dầu, và được trang trí bằng những bông hoa màu tím.

“Hoa Edel?”

“Tiểu thư có thể nhận ra à? Tại hạ đã hỏi nhạc sư và nhạc sư nói cây đàn Lia kia đồ dành cho trẻ con cho nên nếu tiểu thư dùng nó thì có một chút nhỏ, chính vì vậy tại hạ đã cho chế tạo cây hợp hơn để làm kỉ niệm, làm ơn hãy sử dụng nó.”

“Tiểu nữ có thể gây nó một chút được không?”

+ + +

Với câu hỏi có thể gây thử cây đàn không của công chúa, tại hạ gật đầu luôn mà không có bất kỳ ý kiến gì.

Một âm thanh mà dù nghe lúc nào thì nó cũng vang vọng trong trái tim.Tuy nhiên, tại sao nó nghe còn vẻ buồn hơn cả lúc trước.

Sau khi gây xong thì công chúa bắt đầu nói.

“Một cây đàn như thế này thì tiểu nữ không thể nhận được, tiểu nữ muốn cầm về cây đàn nhỏ kia..”

“Đưa cho tiểu thư cây đàn này thì...tiểu thư không nghĩ là cây đàn này không cần thiết cho đến khi có con hay sao?”

Nghe tôi nói vậy, công chúa cau mày, làm khuôn mặt buồn bã và nói.

“Vậy à?.. Với tiểu nữ thì thế là quá đủ rồi. Tiểu nữ xin cảm ơn vì ngài đã sửa nó lại còn mất công chế tác công phu như thế này.”

Cuối cùng thì cô ấy vẫn cầm lại cây đàn Lia nhỏ, và ra về trên chiếc xe ngựa đến đón.

Tại hạ không thể truyền tải rõ ràng nhưng mà tại hạ đã nghĩ là nếu cô ấy tiếp nhận cây đàn Lia được làm ra vì cô ấy này thì cảm xúc của tại hạ có thể truyền tải được...nhưng mà suy nghĩ của tại hạ đã không được đáp trả...Sau tất cả thì vẫn còn khuôn mặt này nên có lẽ không còn cách nào khác rồi.

Sau đó thì công chúa có vẻ bận rộn vì những lời mời dự dạ tiệc hay tiệc trà từ mọi người. Có vẻ như công chúa có hảo cảm với đệ tam hoàng tử Terres, lúc nào Terres hoàng tử cũng đi cùng với vai trò hộ tống.

Bạn đang đọc truyện *Vô Diện Công Chúa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Happy Ending

Dịch giả: queenSS

Không biết tại sao trước ngày tại hạ trở lại phương Bắc thì bị Terres hoàng tử triệu gọi.

“Terrestro hoàng tử, công tước Idenberg đã đến.”

Tại hạ được giới thiệu và bước vào phòng thì thấy Terres hoàng tử đã 15 tuổi đang nằm thư giãn trên sofa.

“Được rồi, các người hãy lui hết đi, đây là chuyện cơ mật nên đừng có đứng đấy nghe trộm đấy.”

Mấy người thị vệ vừa lui xuống cười khúc khích khi nghe hoàng tử nói vậy. Phải chăng vị hoàng tử này luôn như thế này.

“Làm đầu tiên gặp mặt chẳng. Ent công tước.”

“Tại dạ tiệc, tại hạ đã không thể chào hỏi một cách đầy đủ, thật là đã thất lễ rồi. Terrestro hoàng tử.”

“Terres là được rồi, nhân tiện là ta cũng hơi mệt rồi, nên sẽ nói thẳng luôn. Người định không làm gì mà cứ thế quay về phương bắc hả.”

Bị một hoàng tử mới 15 tuổi đầu gọi là người thì có hơi khó chịu nhưng kệ vậy, người đó phương là hoàng tử mà.

“Rất lấy làm xin lỗi nhưng mà tại hạ vẫn... chưa hiểu ý của ngài.”

Hoàng tử lẩn lộn trên sofa với vẻ mặt như nói rằng thật là phiền phức.

“Vẻ nữ thần mặt trăng là của ta cũng không sao huh. Nếu là ta thì dù có phải đè cô ta lên giường thì cũng phải thu phục cho được cô ta. Dù sao thì ta cũng là em trai của đệ nhị hoàng tử đó, ta cũng khá rành cách chinh phục con gái đó.”

Thật là, mới 15 mà đã rất ngộ ngược rồi. Cậu ta muốn nói gì vậy nhỉ?

“Này nhé, ai cũng nhận ra là hai người rất là tình đầu ý hợp, thế mà tại sao bản thân hai người tại sao lại đàn đến như thế nhỉ.”

Tình đầu...ý hợp? Tôi và Liesse công chúa à?

“Người nghĩ tại sao ta phải cố gắng đi theo hộ tống Liesse cơ chứ, là thay thế thuốc diệt côn trùng để không có con bọ bần bựa nào đến gần cô ấy đó. Rõ ràng là nếu ở bên cạnh hoàng tử thì những tên khốn sợ chết đều không dám có ý đồ nữa. Nhưng mà những kẻ không sợ chết thì đều là những thằng biến thái, thần kinh

Ế? Thuốc trừ sâu à?? Hoàng tử muốn sao vậy ta?

“Hãy nhanh cầu hôn đi, với nữ thần mặt trắng ý. Ta nghĩ đó là tốt nhất đó, lúc nhìn thấy hai người ở buổi dạ tiệc đó, ta đã nghĩ hai người nên ở cùng với nhau. Dầu vậy, hai người trong cuộc lại không nhận ra. Toàn chìm trong tình cảm của chính mình. Tại sao một người mới 15 tuổi đầu như ta lại phải tư vấn tình yêu cho một ông chủ hơn 20 tuổi chứ.”

Vị hoàng tử này thật sự là em trai của tên sư tử ngu ngốc kia à? Càng nghĩ càng thấy kỳ cục. Hơi thất lễ những mà tôi đã cười ra tiếng mất rồi.

“Hoàng tử, tại hạ đã làm rồi nhưng mà đã bị từ chối mất rồi. Vì vậy nó đã kết thúc rồi ạ.”

Tôi nói lại chuyện tối hôm đó cho hoàng tử. Việc cô ấy không nhận cây đàn Lia của tôi.

Sau khi nghe thì lăn ra hoàng tử ôm đầu.

Tôi đã làm gì sai... đến nghiêm trọng đến vậy à?

+ + +

Tôi đã nghĩ hần là một kẻ thú vị nhưng mà lại không nghĩ đến mức này. Thật là, tán gái mà đầu tiên đã nói đến những đứa con trẻ (sinh con). Bình thường không ai thế đâu nhỉ. Điều đó thì sau khi kết hôn cũng không muộn mà!

“Người đó, có phải kẻ ngốc không. Ta đã nghe rằng phong thần phương bắc là một kẻ thông minh nhưng mà xem ra là không biết cách đối xử với con gái rồi.”

Sau khi nói vậy thì tôi có cảm giác cơ thể to lớn của hần trở nên thật nhỏ bé. Chắc là khó chịu lắm nhỉ, bị một đứa trẻ 15 tuổi gọi là kẻ ngốc. Nhưng mà biết làm sao được. Vị bị ảnh hưởng bởi hoàng huynh nên về cách đối xử với con gái thì tôi level cao hơn rõ rệt.

“Với một kẻ như người thì có khi nói rõ ràng lại tốt hơn ấy chứ, so với cái cách đi vòng vòng như trên. Đối phương lại là nữ thần mặt trắng nữa chứ. Người còn nhớ là tại sao cô ấy bị gọi là vô diện công chúa bấy nhiêu năm không?”

Cô công chúa đó không thể tự nghĩ ra ẩn ý của ngôn từ hay hành động của người khác được. Đã sống ẩn dật đến thế cơ mà. Đã biết là như thế rồi mà lại tỏ tình kiểu như vậy, thật là khó hiểu. Thật là, xung quanh cô công chúa đó tụ tập toàn gã đàn ông phiền phức.

“Hoàng tử...xin lỗi. Tại hạ đột nhiên có việc cần làm trước khi về. Tại hạ bây giờ xin cáo từ liệu có được không ạ?”

“Đi nhanh đi.”

Khi mà phong thần cuối cùng có về nhận ra điều mình cần phải làm, tôi tiễn hần ta về.

+ + +

Ngày mai, ngài Ent sẽ trở về phương bắc. Nếu vậy thì hãy tặng ngài ấy bánh táo mà ngài ấy đã bảo là thích ăn, nghĩ vậy tôi bắt tay vào nướng bánh ở trong bếp.

Ngài ấy rất tốt bụng nên nhất định sẽ nhận. Nếu mà ngài ấy thấy phiền thì có bị vứt đi thì tôi cũng không quan tâm. Chỉ cần có thể gửi tặng ngài ấy thì tôi cảm thấy có thể bình tĩnh hơn.

Nếu đã là ý trung nhân của ngài Ent thì chắc chắn có thể gảy cây đàn Lia đó một cách tuyệt vời phải không? Đó là của tín vật từ phương bắc chăng? Tín vật đính ước của ngài Ent. Nghĩ như vậy làm trái tim tôi thất lại, thật là đau đớn.

“Công chúa, ngài Ent đã đến ạ. Ngài ấy nói có chuyện nhất định phải nói với cô.” nói vậy rồi kêu tôi ra. Trái tim tôi cảm thấy thật đau đớn, tại sao đột nhiên lại...?

Trong phòng khách, ngài Ent đang nhìn ra ngoài cửa sổ một cách không bình tĩnh.

“Aa, tiểu thư làm ơn hãy tha thứ cho chuyến viếng thăm đột ngột này.”

“Vâng, ngài có chuyện gì à?”

“Ngày mai, tại hạ sẽ trở về.”

“Vâng”

“Tiểu thư có muốn đi cùng tại hạ không?”

“Ý ngài là sao?”

“Tại hạ muốn sống cùng với tiểu thư. Tại hạ muốn được chào đón trở về từ chiến trường bởi tiếng đàn Lia của tiểu thư. Tại hạ muốn được hẹn hò với tiểu thư trước khi kết hôn. Chính vì vậy, dù chỉ một chút thì tại hạ cũng muốn ở cùng tiểu thư.”

Đột nhiên được nghe rất nhiều thứ làm đầu tôi cảm thấy nổ tung trong hỗn loạn.

Ngài ấy muốn tôi ở bên cạnh. ...vậy còn người ở phương bắc thì sao?

“Nhưng mà ngài đã nói là ngài đã. ...có ý trung nhân rồi mà.”

“Đúng vậy, người đó đang ở trước mặt tại hạ đây.”

“Tiểu nữ? Ngài đang nói đến tiểu nữ à?”

“Đúng vậy.”

Tôi đã tự ý tưởng tượng. Về một người con gái ở phương bắc. ...

Nước mắt tôi bỗng trào ra. Sau đó tôi bỗng trở nên thật kỳ cục, vừa khóc vừa cười thành tiếng. Dù tôi nghĩ rằng thật đáng xấu hổ nhưng tất cả cảm xúc đều tuôn trào một lúc, tôi không thể kìm nén được.

“Tiểu thư làm sao vậy?”

“Xin lỗi ngài, thật đáng hổ thẹn thật. Ngài Ent làm ơn chờ một chút ạ.”

Nói vậy rồi tôi đi vào phòng lấy ra cây đàn Lia.

“Tiểu nữ xin trả lại cây đàn này. Ngài có thể giữ nó hộ tiểu nữ cho đến khi tiểu nữ có con được không ạ?”

“Được, vậy thì tiểu thư có thể tiếp nhận cây đàn này không?”

“Vâng, tiểu nữ rất sẵn lòng.”

Sau đó thì tôi được đính ước với ngài Ent. Tất nhiên là ngày đó ngài ấy không trở về phương bắc, hôm nay là ngày được hoàn tất việc đính ước nên ngài ấy sẽ trở về phương bắc vào hôm nay.

“Bây giờ vừa đúng là một mùa tuyệt đẹp đó.”

“Vói cái gì ạ?”

“Nếu tiểu thư đến thì sẽ hiểu thôi.”

Ngài Ent đã nói như vậy trong xe.

Vừa đến vùng đất phương bắc thì ngay lập tức tôi cảm thấy hơi thở mình như dừng lại.

Một cánh đồng toàn màu tím. Những bông hoa Edel nở rộ khắp sườn núi cứ như là đang chúc phúc cho chúng tôi vậy.

“Từ bây giờ, hằng năm tại hạ đều có thể cùng tiểu thư thưởng thức cánh đồng hoa này xinh đẹp này rồi.”

“Vâng ạ, hằng năm đều có thể.”

Chúng tôi dựa vào vai nhau chăm chú ngắm những bông hoa màu tím xinh đẹp kia mà chẳng biết từ lúc nào đã quên mất cái lạnh đầu xuân.

Bạn đang đọc truyện *Vô Diện Công Chúa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

